

РАН БОСИЛЕК
МЕЧКАТА И ЛОШАТА ДУМА

chitanka.info

Закачило се едно горско мече в горския храсталак, ха насам, ха натам — не помръдва! Добре че минавал наблизко дърварят. Оставил той секирата, избавил мечето и го пуснал да си ходи.

Като видяла това Мецана, настигнала добрия човек и му рекла:

— Жив да си, дърварю! Ти спаси моето мече. Искаш ли да станем побратими?

Съгласил се той — как да откаже на страшния звяр... От благодарност мечката го нагостила и преди да го отпрати по живо, по здраво, посегнала да го целуне.

— Ох, Мецано, колко лошо ти мирише устата! — намръщил се дърварят.

Мечката се навела и тихо продумала:

— Удари ме сега със секирата.

— Какво говориш, Мецано! Как да те ударя, нали си моя посестрима!

— Ударй ме или ще те изям!

Уплашил се дърварят и що да стори — послушал я: замахнал със секирата и я стоварил върху шията ѝ. Мечката изръмжала, обърнала му гръб и си тръгнала.

Минали години. Един ден дърварят пак се натъкнал на Мецана в гората.

— Добра среща, побратиме! — зарадвала му се тя.

Човекът отначало се уплашил, но като видял, че от дълбоката рана на шията ѝ няма и следа, прегърнал своята стара познайница и попитал:

— Как си, Мецано, мина ли ти раната, която ти нанесох със секирата?

Мечката го погледнала тъжно и отвърнала:

— Слушай какво ще ти кажа, човече. Лоша рана заздравява, но лоша дума не се забравя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.